

نقش واسطه ای سبک های هویت در رابطه بین سبک های فرزندپروری و رفتارهای پرخطر کودکان کار

سمیرا فرمانی^۱، عباس صادقی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده

۲- دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه گیلان

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه ای سبک های هویت در رابطه بین سبک های فرزندپروری و رفتارهای پرخطر کودکان کار می باشد. نمونه این مطالعه شامل ۲۰۰ نفر از کودکان کار ۱۸-۱۳ ساله شهر رشت و ۲۰۰ نفر والدین آنها می باشد که به صورت تصادفی از بین ۵۰۰ نفر انتخاب شدند. جامعه این پژوهش کلیه کودکان کار شهر رشت که بیش از نیمی از آنها تحت پوشش بهزیستی نبودند، می باشد. در پژوهش حاضر کودکان کار به دو پرسشنامه سبک های هویت برزونسکی و مقیاس رفتارهای پرخطر نوجوانان ایرانی پاسخ دادند و پرسشنامه سبک های فرزندپروری بامریند توسط والدین این کودکان تکمیل شد. به منظور تحلیل داده ها و آزمون فرضیه ها از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر استفاده شده است. نتایج نشان داد که: ۱- بین سبک های فرزندپروری والدین و رفتارهای پرخطر کودکان کار رابطه معناداری وجود ندارد. ۲- سبک های هویت در رابطه بین سبک های فرزندپروری والدین و رفتارهای پرخطر کودکان کار، نقش واسطه ای دارد. یافته های این پژوهش نشان داد که سبک های فرزندپروری به صورت مستقیم نمی تواند باعث کاهش رفتارهای پرخطر کودکان کار شود، اما سبک های فرزندپروری والدین از طریق سبک های هویت می تواند احتمال بروز رفتارهای پرخطر این کودکان را کاهش دهند.

واژگان کلیدی: سبک های هویت، سبک های فرزندپروری، رفتارهای پرخطر، کودکان کار